

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Martiny Lacinové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
bytem ██████████
zastoupená advokátem Mgr. Janem Kalinou
sídlem Heydukova 101/2, 397 01 Písek

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Maříkem
sídlem Gregorova 2585, 397 01 Písek

o zaplacení částky 130 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 28. 5. 2024, č.j. 9 C 405/2023–95

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci II. a III. **potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení 14 042 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jana Kaliny, advokáta v Písku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem se žalobkyně po žalovaném domáhala zaplacení částky 130 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že se jedná o závazek vyplývající z kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2023, na základě které prodala žalovanému pozemky parc. č. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED], kdy součástí pozemku parc. č. [REDACTED] byla i betonová deska a složený stavební materiál, kari sítě, ztracené bednění, stropní nosníky a cihly. Téhož dne uzavřeli účastníci další kupní smlouvu, na základě které žalovaný prodal žalobkyni jiné nemovitosti, uzavřeli i dohodu o provedení zápočtu kupních cen podle obou kupních smluv a dalších závazků s ohledem na vzájemné zápůjčky a v dohodě o zápočtu bylo sjednáno, že žalovaný zaplatí žalobkyni částku 793 500 Kč do 10 pracovních dnů od vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí. Žalovaný žalobkyni zaplatil dne 15. 6. 2023 pouze částku 668 500 Kč a od 14. 6. 2023 je v prodlení se zaplacením částky 125 000 Kč, neboť zápis vlastnického práva byl proveden 31. 5. 2023. Žalobkyně se dále domáhala zaplacení částky 5 000 Kč z titulu bezdůvodného obohacení žalovaného, kdy na půjčku poskytnutou žalovaným zaplatila žalobkyně splátku ve výši 5 000 Kč po sepsu kupní smlouvy a dohody o zápočtu. V průběhu řízení vzala žalobu co do částky 5 000 Kč požadované z titulu bezdůvodného obohacení zpět. Soud prvního stupně měl na základě provedeného dokazování za prokázané, že žalovaný měl na základě smlouvy o zápůjčce ze dne 13. 10. 2022 a na základě kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2023 proti žalobkyni pohledávku na zaplacení kupní ceny za prodané nemovitosti a žalobkyně měla proti žalovanému pohledávku na zaplacení doplatku kupní ceny za prodané nemovitosti na základě kupní smlouvy ze dne 3. 5. 2023. Dohodou o zápočtu ze dne 3. 5. 2023 účastníci započítali tyto své vzájemné peněžité pohledávky a dohodli se, že částku 793 500 Kč, zbývající po provedeném zápočtu, žalovaný zaplatí žalobkyni do 10 pracovních dnů po provedení vkladu do katastru nemovitostí kupních smluv ze dne 3. 5. 2023. Zjistil, že vklad byl proveden 31. 5. 2023, žalovaný žalobkyni zaplatil dne 15. 6. 2023 částku 668 500 Kč a dopisem ze dne 8. 6. 2023 nazvaným Sdělení o provedeném zápočtu žalobkyni sdělil, že za chybějící stavební materiál včetně připojení elektroměru započítává na kupní cenu ve výši 793 500 Kč částku 125 000 Kč. Žalobkyně vyzvala žalovaného dopisem ze dne 3. 7. 2023 k úhradě částky 130 000 Kč s tím, že k zápočtu částky 125 000 Kč provedenému dopisem z 8. 6. 2023 sdělila, že tento zápočet nemůže obstát. V dopise vyzvala žalovaného k zaplacení i další částky 5 000 Kč z titulu bezdůvodného obohacení a žalovaného vyzvala k zaplacení do 10. 7. 2023. Podle soudu žalobkyně prokázala, že na základě dohody o započtení vzájemných peněžitých pohledávek z titulu předchozích smluv o půjčkách a kupních smluv vznikl žalovanému závazek zaplatit žalobkyni částku 125 000 Kč do 14. 6. 2023. S odkazem na ust. § 1721, § 1723, odst. 1, § 1725 a § 1789 o.z. uzavřel, že nárok žalobkyně je důvodný, o důvodnosti tohoto nároku nebyl ani mezi stranami spor, spor byl pouze o vzájemný zápočet částky 125 000 Kč ze strany žalovaného. Pokud jde o pohledávku žalovaného ve výši 125 000 Kč uplatněnou jednostranným zápočtem v dopise ze dne 8. 6. 2023, ta je podle soudu pohledávkou nejistou, nezpůsobilou k započtení v tomto řízení. V kupní smlouvě uzavřené mezi žalobkyní jako prodávající a žalovaným jako kupujícím bylo sjednáno jako součást převodu pouze (kromě přidání listin) přenechání výslovným výčtem uvedeného stavebního materiálu, a pokud jde o specifikaci stavebního materiálu, který měl být ponechán na prodávaných pozemcích a měl být součástí převodu, je podle soudu určující znění kupní smlouvy, kde byly jednotlivé položky stavebního materiálu výslovně uvedeny. Nelze podle soudu dovodit, že předmětem převodu měl být veškerý materiál, který byl v předávacím protokolu ze dne 16. 5. 2023 uveden jako chybějící a částka 125 000 Kč za chybějící stavební materiál včetně připojení elektroměru byla žalovaným započtena na kupní cenu ve výši 793 500 Kč. Z kupní smlouvy nelze podle soudu dovodit ani to, že by součástí prodávaných pozemků měl být též připojený elektroměr, neboť ačkoliv bylo sjednáno předání originálu listin týkajících se mimo jiné sloupku elektrického vedení, není uvedeno, co mělo být obsahem těchto listin a nelze dovodit, že by povinností žalobkyně bylo předat žalovanému též sloupek elektrického vedení s připojeným elektroměrem. Skutečností způsobující nejistotu započtené pohledávky je okolnost, že žalovaný ani netvrdil, zda

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

v okamžiku jednostranného zápočtu již byla pohledávka na znovupřipojení elektroměru splatná, respektive kdy nastala splatnost. Žalovaný nedoložil a ani netvrdil, že by žalobkyni vyzval k zaplacení nákladů na znovupřipojení elektroměru a tedy že pohledávka, která byla součástí jednostranného zápočtu, byla v okamžiku započtení splatná. Tvrzení o tom, kdy nastala splatnost a na základě jaké skutečnosti se tak stalo, chyběla a žalovaný toto tvrzení nedoplnil ani poté, co mu bylo v rámci předvídatelnosti soudního rozhodnutí sděleno, že započítávaná pohledávka je nejistá. Nejistota podle soudu pramení i ze skutečnosti, že v kupní smlouvě nebylo výslovně ujednáno, že hodnota stavebního materiálu, který měl být ponechán na pozemku, je obsažena v kupní ceně, ačkoliv takto to bylo výslovně dohodnuto ohledně hodnoty základové desky a je nutno podle soudu ujednání vyložit tak, že přenechání stavebního materiálu bylo sjednáno jako bezplatné. Podle soudu je právní jednání spočívající v jednostranném zápočtu ze dne 8. 6. 2023 neurčité jednak vzhledem k tomu, že není uvedena výše poplatku za připojení elektroměru konkrétní částkou a ani není odkazováno na listinu, kde by výše této částky byla uvedena, a dále i s ohledem na formulace použité v zápočtu „některý materiál byl odvezen“ či „chybějící materiál“, jakož i s ohledem na obsah nabídky DEK, ve které je uvedena cena kari sítí, přestože žalovaný v předávacím protokolu podepsal, že kari síť převzal. Žalovaný dále tvrdil, že se se žalobkyní dohodl, že ceny chybějícího stavebního materiálu pro stržení z kupní ceny budou určeny podle aktuálních obvyklých tržních cen, toto tvrzení není ale tvrzením o tom, že se účastníci skutečně dohodli na započtení obvyklé ceny za chybějící stavební materiál, na započtení pohledávky žalovaného na vydání věcí, které měly být ponechány na prodávaném pozemku oproti pohledávce žalobkyni v penězích, když pohledávky různého druhu lze započítat pouze dohodou. Žalovaný tvrdil, že se účastníci dohodli, že bude proveden zápočet, ale netvrdil, že nakonec k uzavření takové dohody o započtení skutečně došlo. Verze žalobkyně o důvodech, za jakých žalovanému nabízela finanční vyrovnání za chybějící materiál (že neměla předem k dispozici předávací protokol a nevzala si ani stejnopis smlouvy a vycházela proto z předávacího protokolu sepsaného žalovaným) je podle soudu věrohodná, neboť bylo prokázáno, že v době předání na předávaném pozemku chybělo ztracené bednění, které podle ujednání v kupní smlouvě na pozemku mělo být ponecháno a pokud žalobkyně následně z kupní smlouvy zjistila, že na pozemku toto mělo být ponecháno, je logické, že žalovanému zprvu nabízela finanční kompenzaci, následně bylo ztracené bednění žalovanému vydáno prostřednictvím [REDAKCE], o čemž mezi stranami nebylo sporu. Vzhledem k tomu, že započítávaná pohledávka ve výši 125 000 Kč je nejistá a právní jednání spočívající v jednostranném zápočtu není dostatečně určité, soud k zápočtu nepřihlédl v souladu s § 1987 odst. 2 o.z., neboť pohledávka způsobilá k započtení není. Jako nadbytečné zamítl žalovaným navržené důkazy v odůvodnění rozsudku uvedené. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 49 550 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku se žalovaný odvolal, za zásadní pochybení považoval to, že soud prvního stupně zamítl provedení navržených důkazů k tomu, aby mohly být v řízení zkoumány rozhodné skutečnosti, zda existovala pohledávka žalovaného vůči žalobkyni a zda následně došlo ze strany žalovaného k řádnému započtení pohledávky či nikoliv. Je nepřípustné, aby soud prvního stupně dospěl k závěru, že pohledávka je nejistá a jako taková není způsobilá k započtení, pokud v řízení ani neprovede důkazy, které právě tuto pohledávku prokazují. Je nepřípustné, aby zamítl provedení dalších důkazů (bod 19. rozsudku) a zároveň bez prokázání obsahu započítané pohledávky automaticky řekl, že pohledávka je nejistá a nezpůsobilá k započtení. Soud měl provést navržené důkazy v plném rozsahu a teprve následně mohl rozhodovat o tom, zda je pohledávka jistá či nejistá a zda je způsobilá k započtení. Základem uskutečněného prodeje nemovitostí označených v kupní smlouvě byla totiž ústní dohoda ze dne 28. 4. 2023, kterou uzavřel žalovaný s žalobkyní prostřednictvím [REDAKCE], která je partnerkou žalovaného a tetou žalobkyně. Žalovaný se nacházel pracovně v zahraničí a tuto ústní dohodu odsouhlasil telefonicky paní [REDAKCE] a ta jí uzavřela ústně s žalobkyní, jak již žalovaný uváděl, obsahem dohody byl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

potvrzen prodej pozemků, včetně veškerého složeného stavebního materiálu, který byl zakoupen v množství, které korespondovalo s rozsahem stavby. Žalobkyně požadovala za pozemky a složený stavební materiál částku 3 600 000 Kč, kterou žalovaný akceptoval, žalobkyně byla stavebníkem, o rozsahu a kvalitě provedených stavebních prací musela mít přehled, stejně jako o druhu a množství nakoupeného stavebního materiálu. Na základě této dohody žalovaný před podpisem (1. 5. 2023) smlouvy pořídil fotodokumentaci (jako důkaz zamítnuto), stavební materiál, který je na fotodokumentaci zachycen, byl na pozemku při podpisu smlouvy, ale i po podpisu smlouvy. K tomu mohl vypovědět svědek [REDAKCE], který na stavbě pracoval a kolem stavby i pravidelně jezdil. Před předáním nemovitostí vyhotovil žalovaný předávací protokol v souladu s předchozími dohodami a především v souladu s fotodokumentací, která byla pořízena dne 1. 5. 2023 na žádost žalobkyně. Při sepisu předávacího protokolu byl stavební materiál zkontrolován a bylo vyplněno, jaký tam zůstal a jaký byl odvezen. Nelze přistoupit na to, že by žalobkyně nevěděla, co podepisuje, ani na to, že neměla možnost seznámit se s předávacím protokolem. Pokud by měla o obsahu pochybnosti, nebylo nic jednoduššího, než odmítnout předávací protokol podepsat. Nelze se ztotožnit ani se závěrem soudu, že pro specifikaci toho, jaký stavební materiál měl být na pozemku složen, je rozhodující znění kupní smlouvy, protože dohoda mezi stranami byla jiná a soud vůbec nezhodnotil to, že pojem cihly, uvedený v kupní smlouvě, je zastřešující pojem pro cihly stropní (předány), cihly šalovací (nejdříve odvezeny a po urgenci předány) a cihly komínové (v rozporu s dohodou nepředány a částka následně započtena). Dohoda mezi smluvními stranami byla odlišná a to, že na pozemku zůstane veškerý stavební materiál ke dni uzavření kupní smlouvy. O dohodě svědčí i následná SMS komunikace, kopie této SMS zprávy byla jako důkaz zamítnuta. Vysvětlením je to, že žalobkyně respektovala dohodu stran o tom, že na pozemku zůstane veškerý stavební materiál ke dni podpisu kupní smlouvy, který tam nakonec při sepisu předávacího protokolu nebyl. Nelze se ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně o tom, že nebyla uzavřena dohoda mezi žalovaným a žalobkyní o tom, že dojde k započtení částky za chybějící stavební materiál dle aktuálních tržních cen. Tato dohoda uzavřena byla, ale žalovaný nedostal příležitost existenci této dohody prokázat. Nelze se ztotožnit ani se závěrem, že právní jednání o jednostranném zápočtu ze dne 8. 6. 2023 je neurčitě s ohledem na to, že přílohou zápočtu byla nabídka od společnosti DEK a.s. a [REDAKCE], která započtení jednoznačně konkretizovala. Závěr soudu by znamenal, že by musel být totožný text jako v nabídkách uveden přímo v textu zápočtení.

3. Žalobkyně považovala odvolání žalovaného za nedůvodné, žalovaný v odvolání uvádí nová tvrzení v tom smyslu, že základem prodeje nemovitostí i věcí movitých byla předchozí ústní dohoda za dne 28. 4. 2023, která měla pokrývat veškerý stavební materiál umístěný na pozemku. Takové tvrzení je novotou, žalobkyně sporuje, že předmětem prodeje měl být veškerý stavební materiál na pozemku. Byl to žalovaný, kdo vyhotovoval dokumentaci, a proto jestli chtěl do prodeje zahrnout i další materiál, měl být zahrnut i v písemné smlouvě. Absurdní je pohled žalovaného ohledně pojmu cihly, pod který se snaží subsumovat snad veškerý zbylý stavební materiál. Žalobkyni není zřejmé, proč je jí účtována například položka číslo 1) Schiedel 118087 ST 26m, což je celá komínová sada včetně tepelné izolace a keramické vložky, stejně tak lze stěží uvěřit, že smluvní strany pod pojmem „cihly“ měly na mysli i hydroizolaci GLASTEK 40 SPECIAL MINERAL za částku 41 565 Kč, kterou žalovaný rovněž do zápočtení zahrnul. Žalobkyně je konzistentní ve svých tvrzeních ohledně předání předmětu prodeje a důvodu, proč zaslala žalovanému SMS zprávu, nikdy „nežádala“ stržení peněz, jak žalobce ve svém odvolání uvádí, pouze navrhovala („můžeme se domluvit“) smírnou cestou vyřešit navrácení (proplacení) chybějícího materiálu. Žalovaný uvádí, že následně byla uzavřena ústní dohoda o tom, že žalovaný ocení chybějící materiál a ten bude proplacen. V rozporu s takovým tvrzením je skutečnost, že chybějící materiál – ztracené bednění byl žalovanému fyzicky vydán a nebyl proplacen. Pokud jde o nejistou a neurčitou pohledávku, odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 684/2020 z 9. 9. 2020. V případě zápočtení pohledávky žalovaným je neurčitost a nejistota pohledávky zcela flagrantní, domněnka žalovaného, že mu žalobkyně měla dodat všechny materiál uvedený v soupisu materiálu/nabídka

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

DEK, stojí zcela osamoceně a tzv. pohledávka nemá relevantní základ. Žalovaným navržené důkazy nemohou tento stav zvrátit. Poukazuje na to, že žalovaný účtuje žalobkyni dopravu materiálu, která dosud nebyla realizována, nemůže se tedy jednat o pohledávku, natož splatnou, a to stejně lze usuzovat o celém započtení žalovaného, neboť žalovaný pouze dedukuje vznik pohledávky, která neodpovídá obsahu kupní smlouvy. Z listiny Sdělení o provedeném započtení není vůbec zřejmé, kdy pohledávka vznikla a kdy se stala splatnou. Žalovaný polemizuje se soudem prvního stupně o určitosti nabídky DEK, ale přehlíží, že podstatou určitosti pohledávky je zejména její vznik a výše. Z žádného právního jednání není zřejmé, proč by měla žalobkyně vydávat nebo propłacet konkrétní materiál a v konkrétním množství. Ani žalovaným předkládaná fotodokumentace k pozemku, ani výslech svědkyně [REDAKCE] nemůže nahradit písemné ujednání kupní smlouvy. Žalovaný de facto po soudu požaduje, aby z předložené fotodokumentace vydedukoval, že žalobkyně měla žalovanému vydat 1 m³ drtě, což zcela objektivně nelze.

4. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalovaného má náležitosti uvedené v ust. § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod podle ust. § 205 odst. 2 písm. d) a g) o.s.ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 212, § 212a o.s.ř., shora uvedené odvolací důvody neshledal a neshledal ani existenci jiných odvolacích důvodů. Výrok o zastavení řízení co do částky 5 000 Kč nebyl odvoláním dotčen a nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).
5. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že na základě dohody o započteních vzájemných peněžitých pohledávek z titulu předchozích smluv o zápůjčkách a kupních smluv vznikl žalovanému závazek zaplatit žalobkyni do 14. 6. 2023 částku 125 000 Kč. Spor mezi účastníky byl o to, zda pohledávka žalobkyně zanikla v důsledku zápočtu žalovaného ze dne 8. 6. 2023, co do částky 125 000 Kč, kdy žalobkyně namítala, že pohledávka žalovaného je nejistá a není způsobilá k započtení. Dovolávala se tedy neplatnosti pohledávky pro rozpor s ust. § 1987 odst. 2 o.z. Podle ust. § 1987 odst. 1 o.z. k započtení jsou způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem.
6. Podle ust. § 1987 odst. 2 pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není. Započtení představuje způsob zániku závazků, ke kterému dochází buď jednostranným právním jednáním jedné strany vůči druhé, anebo dohodou stran. Výkladem ust. § 1987 odst. 2 o.z. se zabýval Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020, ve kterém uzavřel, že „nejistou nebo neurčitou“ ve smyslu vykládaného ustanovení je tudíž (zásadně) právě pohledávka likvidní, to je pohledávka, která je co do základu a/nebo výše sporná (nejistá) a jejíž uplatnění vůči dlužníku (věřiteli pasivní pohledávky) formou námítky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spory o existenci či výši aktivní pohledávky k započtení použité. Za nejistou či neurčitou nelze pohledávku považovat pouze proto, že ji dlužník neuznává (odmítá uhradit) nebo že je sporná (nejednoznačná) její právní kvalifikace; musí zde být objektivní nejistota, zda pohledávka vznikla a z jakého důvodu, popřípadě zda je splatná, kdo je jejím věřitelem či dlužníkem, jaká je její výše a podobně (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5711/2017, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2019, sp. zn. 26 Cdo 4795/2017). S ohledem na smysl a účel § 1987 odst. 2 o.z. je zásadně nutné míru nejistoty ohledně aktivní pohledávky (k započtení použité) posuzovat relativně ve vztahu k pohledávce pasivní. Za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší, než je tomu v případě pasivní pohledávky. Vychází-li obě pohledávky (aktivní i pasivní) ze stejného právního vztahu (založeného například stejnou smlouvou uzavřenou mezi stranami), nelze přehlížet, že proti právu věřitele pasivní pohledávky na její uhrazení zde stojí právo dlužníka (a věřitele aktivní pohledávky) na to, aby dříve, než bude nucen uhradit svůj dluh (plnit na pasivní pohledávku), byly spravedlivě posouzeny i širší souvislosti, za kterých vznikl (okolnosti celého vztahu). Vznikne-li z téhož vztahu více vzájemných pohledávek, odpovídá zpravidla rozumnému (spravedlivému) uspořádání poměrů mezi stranami,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

aby tyto pohledávky byly vzájemně započitatelné. Žalobkyně se dovolala neplatnosti jednostranného právního jednání, kterým žalovaný proti pasivní pohledávce žalobkyně započítal svoji (aktivní) pohledávku za věřitelem (§ 580 odst. 1, § 586 o.z.), a to jednostranným jednáním, Sdělením o provedeném zápočtu ze dne 8. 6. 2023 ve spojení s nabídkou DEK, když rozpor jednostranného započtení s § 1987 odst. 2 o.z. zakládá (zpravidla) toliko relativní neplatnost (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 5711/2017). Likvidita aktivní pohledávky je hmotněprávním předpokladem započtení, není-li aktivní pohledávka „jistá a určitá“, odporuje započtení zákonu a je zpravidla (relativně) neplatné. Dovolá-li se věřitel pasivní pohledávky vůči dlužníku relativní neplatnosti jeho právního jednání, účinky započtení nenastanou (pasivní pohledávka nezanikne). Soud prvního stupně tedy postupoval správně, když posuzoval, zda (aktivní) pohledávka žalovaného je jistá a určitá ve smyslu ust. § 1987 odst. 2 a způsobilá přivodit svým započtením zánik žalobou uplatněné (pasivní) pohledávky. Tak tomu ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020 zpravidla nebude, jeví-li se aktivní pohledávka jako objektivně sporná, tj. má-li žalobce proti této pohledávce relevantní věcné argumenty a vyžaduje-li zjištění (prokázání) této pohledávky co do důvodu nebo výše rozsáhlejší či složitější dokazování, které by vedlo k neúměrnému prodloužení řízení o žalobou uplatněné (pasivní) pohledávce. V případě, že prokazování skutečností rozhodných pro posouzení aktivní pohledávky nebude významně složitější, než je tomu v případě žalobou uplatněné pohledávky, bude zpravidla na místě závěr, že započtení neodporuje § 1987 odst. 2 o.z. Odvolací soud po přezkoumání věci sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že aktivní pohledávka žalovaného je nejistá a neurčitá, neboť je zde objektivní nejistota, zda pohledávka vznikla, z jakého důvodu a zda je splatná. Soud prvního stupně se zabývá ujednáním účastníků v kupní smlouvě o přenechání výslovným výčtem uvedeného stavebního materiálu a nelze podle soudu dovodit, že předmětem převodu měl být veškerý materiál, který je v předávacím protokolu uveden jako chybějící. Žalobce tvrdí, že se domáhá zaplacení částky 125 000 Kč za stavební materiál, který měl být v době uzavření smlouvy na pozemku, měl být předmětem prodeje, žalobkyní však byl následně odvezen. Zároveň tvrdí, že se s žalobkyní dohodl, že ceny chybějícího stavebního materiálu pro „stržení z kupní ceny“ budou určeny podle aktuálních obvyklých tržních cen a že žalobkyně potvrdila zájem na vypořádání. Žalovaný tedy nežaluje z kupní smlouvy uzavřené účastníky dne 3. 5. 2023, ale z tvrzené dohody, kterou měly být vztahy mezi účastníky narovnány. Žalobkyně vznáší argument, že takovou dohodu s žalovaným neuzavřela, sporná je tedy existence takové dohody, výše pohledávky i splatnost. Zjištění (prokázání) této pohledávky co do důvodu nebo výše by vyžadovalo rozsáhlejší dokazování, které by vedlo k neúměrnému prodloužení řízení o žalobou uplatněné pohledávce, která je mezi účastníky nesporná. Soud prvního stupně učinil správný závěr o tom, že pohledávka žalovaného je nejistá a neurčitá a nezpůsobilá přivodit svým započtením zánik žalobou uplatněné pohledávky žalobkyně. Za situace, kdy nebyl splněn hmotněprávní předpoklad započtení, bylo nadbytečné se zabývat určitostí zápočtu žalovaného ze dne 8. 6. 2023. S ohledem na shora uvedené považuje odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně za správný, a proto byl podle ust. § 219 o.s.ř. potvrzen.

7. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalovaná měla v odvolacím řízení úspěch a žalovaný je tedy povinen jí zaplatit náklady odvolacího řízení, které se sestávají z nákladů, které žalobkyni vznikly v souvislosti s jejím právním zastoupením v odvolacím řízení. Právní zástupce žalobkyně vykonal v odvolacím řízení 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast při jednání krajského soudu) a za tyto dva úkony náleží odměna 2x 6 100 Kč podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. Ke dvěma úkonům právní služby náleží i 2x režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., dále jízdné z Písku do Českých Budějovic a zpět stanovené v souladu s vyhl. č. 398/2023 Sb. při ujetí 110 km, spotřebě 5,3 l na 100 km, ceně nafty 38,70 Kč za 1 l a paušální náhradě 5,60 Kč za 1 km. S připočtením ztráty času 4x 100 Kč podle § 14 odst. 3 citované vyhlášky pak náklady odvolacího řízení celkem dosahují 14 042 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolat soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soud v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Tento rozsudek lze k návrhu vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

České Budějovice 7. listopadu 2024

JUDr. Iveta Jiříková v.r.
předsedkyně senátu